

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 se sídlem Francouzská 808/19, Praha 2, rozhodl soudkyně JUDr. Otílií Hrehovou ve věci

žalobců: a) **Filip B** , narozený
bytem
b) **Alexandra C -M** , narozená
bytem
c) **Justýna F** , narozená
bytem
d) **Michaela K** , narozená
bytem
e) **Filip K** , narozený
bytem
f) **Lukáš K** , narozený
bytem
všichni zastoupeni advokátem Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D.
sídlem Bolzanova 5/461, 618 00 Brno

proti
žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16/424, 128 10 Praha 2

o zaplacení 6 x 100 000 Kč a 2 x 150 000 Kč

takto:

I. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobcům a to Filipu B , Alexandře C -M , Justýně F , Michaela K , Filipu K a Lukáši K , každému z nich částku 100 000 Kč s úrokem z prodlení 8,05% od 9. 12. 2016 se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

II. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobcům Justýně F a Filipu K každému z nich 150 000 Kč s úrokem z prodlení 8,05% od 30. 3. 2017, se **zamítá**.

III. Žalobci jsou povinni rukou společnou a nerozdílnou zaplatit žalované na nákladech řízení částku **1 500 Kč** do 3 dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalobci jsou povinni na nákladech řízení státu zaplatit soudu částku **700 Kč** do 3 dnů od právní moci rozsudku na účet. č. 19-623021/0710, VS 1411029116.

Odůvodnění:

Žalobci se žalobou (žalobci c/, e/ navíc i pod sp.zn. 28 C 76/2017, která byla spojena s řízením 14 C 291/2016) domáhali zaplacení nemajetkové újmy. Uvedli k tomu, že dne **5. dubna 2016** kolem 20:30 hod. provedli příslušníci Policie České republiky prohlídku v bytě žalobců a) a b) na adrese **Praha 2,** a **následujícího dne** kolem 7.30 hod. v bytě žalobců č. 3-6 na adrese **Brno,** , odůvodněnou v obou případech tím, **že se v bytě zdržuje hledaná osoba**, Lukáš B , narozený . Tato osoba se však v bytě nenacházela a žalobci s provedením domovní prohlídky nesouhlasili. Shora popsaný postup policistů nemá oporu v zákoně, neboť podle ustanovení § 83c odst. 2 trestního řádu lze takovou prohlídku provést pouze v případě, že se v bytě nachází osoba, na kterou byl vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody nebo do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, kterou je třeba předvést pro účely trestního řízení nebo kterou je třeba zadržet. Zákon tedy nepřipouští provedení předmětného úkonu v případě pouhého podezření, ale je k němu zapotřebí jistota ohledně toho, že se taková osoba v bytě nachází, jinak je úkon nezákonný. V případě existence důvodného podezření je naopak třeba v souladu s ustanovením § 82 odst. 1 trestního řádu požádat o vydání příkazu k domovní prohlídce soud. Na základě stížnosti žalobců se zákonností prohlídek zabýval státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě, který dospěl k závěru, že obě prohlídky proběhly v souladu se zákonem. Průběh prohlídky u žalobců č. 1 a 2 se podařilo zachytit formou zvukového záznamu, ze kterého je patrné nejen to, že ke vstupu policistů do obydlí došlo proti vůli žalobců, nikoli tedy s jejich souhlasem, jak nepravdivě uvádí státní zástupce, ale i fakt, že byla provedena nedobrovolná perlustrace obou žalobců. Ustanovení § 83c odst. 3 trestního řádu přitom stanoví, že po vstupu na místa shora uvedená nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které slouží k odstranění naléhavého nebezpečí nebo k předvedení osoby. Popsaným postupem došlo k velmi závažnému a citelnému zásahu do soukromí žalobců a s ohledem na to, že úkon byl uskutečněn Policií České republiky v postavení orgánu činného v trestním řízení, odpovídá za něj žalovaná. Tu proto žalobci výzvou ze dne 8. června 2016 vyzvali k zaplacení zadostiučinění v penězích ve výši 100 000 Kč pro každého z nich. Žalovaná však v zákonné šestiměsíční lhůtě na výzvu nijak nereagovala, proto žalobcům nyní nezbývá než domáhat se svého nároku touto žalobou. Zdůraznili dále, že domovní svoboda patří k vůbec nejdůležitějším základním právům a jakékoli neoprávněné zásahy do ní, již z povahy věci zásadně neodčinitelné a nevratné, je zapotřebí reparovat aspoň následně formou přiznání přiměřené satisfakce osobám, do jejichž práva bylo zasazeno. V těchto případech nepřichází v úvahu satisfakce formou konstatování porušení práva, resp. omluvy, neboť ta je na místě toliko za zvláštních okolností, charakterizovaných zpravidla velmi nízkou, resp. nepatrnou intenzitou zásahu; invase do domovní svobody formou provedení nezákonné domovní prohlídky nikdy takovou bagatelní povahu mít nemůže. Odkázali na rozhodnutí Ústavního soudu nálezu ze dne 22. května 1997, sp. zn. III. ÚS 287/96, ECLI:CZ:US:1997:3.US.287.96. Dle žalobců přípustnost domovní prohlídky v obydlí (jiných prostorách) pachatele nebo důvodně podezřelého (§ 82 a násl. trestního řádu) je třeba chápat jako výjimku, která nadto vyžaduje restriktivní interpretaci zákonem stanovených podmínek její přípustnosti. Možnost provést prohlídku v obydlí za účelem předvedení osoby,

kteřá se tam zdržuje, podle § 83c odst. 2 trestního řádu, prolamuje povinnost opatřit si k prohlídce soudní příkaz a je proto tím důležitější, aby k takovému zásahu bylo přístupováno toliko za zákonem předvídaných okolností, tzn. tehdy, když je dána jistota, že se daná osoba v prohledávaném obydlí skutečně zdržuje. Plošné a svévolné „razie“ ve větším počtu bytů jsou v hrubém rozporu s kautelami materiálního právního státu a je třeba trvat na tom, aby soud takový postup kategoricky reprobował a přiznal poškozeným právo na přiměřenou relativní satisfakci. Žalobci požadovaná částka **100 000 Kč pro každého z nich** se jeví s ohledem na intenzitu a svévolný charakter zásahu zcela adekvátní. K další nezákonné prohlídce, při níž policie opět bezúspěšně hledala Lukáše B , došlo v **brněnském** bytě žalobců č. **3 a 5 ještě jednou, dne 31. srpna 2016**. Popsaným postupem došlo k velmi závažnému a citelnému zásahu do jejich soukromí a s ohledem na to, že úkon byl uskutečněn Policií České republiky v postavení orgánu činného v trestním řízení, odpovídá za něj žalovaná. Tu proto žalobci výzvou ze dne 21. září 2016 vyzvali k zaplacení zadostiučinění v penězích ve výši **150 000 Kč pro každého z nich**. Žalovaná přijetí výzvy potvrdila, však v zákonné šestiměsíční lhůtě na ni dále nijak nereagovala. Domovní svoboda jako ústavně zaručené právo plynoucí z čl. 12 Listiny svou povahou a významem spadá mezi základní lidská práva a svobody, neboť spolu se svobodou osobní a dalšími ústavně zaručenými základními právy dotváří osobnostní sféru jedince, jehož individuální integritu, jako zcela nezbytnou podmínku důstojné existence jedince a rozvoje lidského života vůbec, je nutno respektovat a důsledně chránit; zcela právem proto spadá tato ochrana pod ochranu ústavní, neboť - posuzováno jen z poněkud jiného hlediska - jde o výraz úcty k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 úst. zák. č. 1/1993 Sb.). Jestliže ústavní pořádek České republiky připouští průlom této ochrany, děje se tak toliko a výlučně v zájmu ochrany demokratické společnosti jako takové, případně v zájmu ústavně zaručených základních práv a svobod jiných; sem spadá především nezbytnost daná obecným zájmem na ochraně společnosti před trestnými činy a dále tím, aby takové činy byly zjištěny a potrestány. Přípustnost domovní prohlídky v obydlí (jiných prostorách) pachatele nebo důvodně podezřelého (§ 82 a násl. trestního řádu) je však třeba chápat jako výjimku, která nadto vyžaduje restriktivní interpretaci zákonem stanovených podmínek její přípustnosti.

Žalovaná se žalobou nesouhlasila. Učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobci dne 8. 6. 2016 podáním téhož data uplatnili ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. nároky na náhradu nemajetkové újmy každý ve výši 100 000 Kč. Žalovaná stanoviskem ze dne 24. 2. 2017 žalobcům sdělila, že na jejich požadavky nebude plnit ničeho. Při posuzování nároků uplatněných dle zákona č. 82/1998 Sb. je nutno dospět k závěru, že jsou v daném případě splněny všechny podmínky, s nimiž citovaný zákon přiznává náhradu škody či nemajetkové újmy spojuje. Předpoklady vzniku odpovědnosti státu za škodu či nemajetkovou újmu podle tohoto zákona jsou porušení právní povinnosti (nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup), vznik škody, resp. nemajetkové újmy a příčinná souvislost mezi uvedenými komponenty. Především žalovaná upozorňuje, že jí žalobci ve svém podání ze dne 8. 6. 2016, kterým své nároky uplatnili mimosoudně, nedali žádnou indicii k prověření tvrzeného vadného či nezákonné jednání příslušníků Policie ČR, když pouze vyličili, že dne 5. 4. 2016 kolem 20:30 hod. mělo dojít v bytě žalobců a) a b) na adrese Praha 2, k prohlídce bytu, se kterou nesouhlasili, a k čemuž mělo dojít ohledně žalobců c), d), e), f) na adrese Brno, , rovněž bez souhlasu těchto žalobců. Nikde ve shora zmíněném podání, a to ani v jeho přílohách, se nenachází specifikace trestní věci, v souvislosti s níž mělo k namítaným úkonům příslušníků Policie ČR dojít. Je otázkou, zda takové uplatnění nároků lze požadovat za řádné. K podstatě věci týkající se postupu dle § 83 c odst. 2 tr. řádu zdůraznila, že pokud žalobci uvádějí, že vstup do obydlí byl odůvodněn tím, že se v bytě zdržuje hledaná osoba - Lukáš B , nar. , a pakliže byl vstup do obydlí odůvodněn takto, má žalovaná za to, že bylo vyhověno podmínkám § 83 c odst. 2 trestního řádu. Nesouhlas žalobců je pak v daném případě irrelevantní, a to s odkazem na § 85a odst. 1 trestního řádu, kdy

osoba, u níž dochází ke vstupu do obydlí, je povinna tyto úkony strpět. Tvrdí-li žalobci a) a b), že byla po vstupu do bytu provedena jejich nedobrovolná perlustrace, což má být v rozporu s § 83c odst. 3 trestního řádu, pak je třeba poukázat na skutečnost, že vstup proběhl za účelem předvedení konkrétní osoby - Lukáše B. a tato osoba musela být rovněž nějakým způsobem ztotožněna, což se mělo stát zřejmě žalobci a) a b) namítaným způsobem, bylo-li v bytě několik osob. Žalovaná tedy dovozuje, že šlo o úkon směřující k předvedení hledané osoby, a tudíž v dikci § 83c odst. 3 trestního řádu. Tvzení žalobců o plošných a svévolných „raziích“ ve větším počtu bytů nemají oporu v navržených důkazech. Žalovaná tak činí sporným existenci odpovědnostního titulu k náhradě nemajetkové újmy a **odmítá, že by ve vztahu k žalobcům došlo k nezákonné domovní prohlídce.** Žalovaná činí rovněž sporným vznik a s tím související intenzitu nemajetkové újmy na straně žalobců. Především, i kdyby byl dán odpovědnostní titul žalované k náhradě nemajetkové újmy, neznamená to samo o sobě i vznik nemajetkové újmy na straně žalobců, tu je třeba tvrdit, a to konkrétně, a prokazovat. Žalobci však nabízejí pouze obecné tvrzení o „velmi závažném a citelném zásahu do soukromí“ a dále pak exkurs do práva na domovní svobodu. Na základě tohoto rozhodně nelze učinit závěr o vzniku nemajetkové újmy na straně žalobců, zejména pak v intenzitě, již by reparovalo pouze zadostiučinění ve výši 100 000 Kč. Pouze na okraj žalovaná dodává, že z celé žaloby není zřejmý právní vztah žalobců k bytům, v nichž byl realizován vstup do obydlí dle § 83c trestního řádu.

Z nesporných tvrzení má soud za prokázané, že nárok byl u žalované předběžně uplatněn (za sporný úkon ze dne 5.4.2016 a 6.4.2016) dne 8.6.2016. Z dopisu žalované ze dne 3.10.2016 (MSP-2837/2016-ODSK-ODSK/2) adresovaném zástupci žalobců se podává, že za sporný úkon provedený PČR v bytě žalobců 3 a 5 (podruhé) dne 31. srpna 2016 byl nárok u žalované uplatněn dne 29.9.2016.

Ze svědecké výpovědi Lukáše B. soud zjistil, že o prohlídkách v bytech v Praze a v Brně se dozvěděl z internetu až postupem času na určitých webových stránkách. V dobách prohlídek v bytech v Praze a Brně přítomen nebyl. Potvrdil, že se vyhýbal policii, neboť věděl, že mají o něj zájem, ale nevěděl, co je důvodem toho jejich zájmu. Bylo vykonáno několik domovních prohlídek, nebyl však obviněn. Zná osoby přítomné v jedné síni, tedy žalobce, jsou to jeho známí, kamarádi. Den nebo dva před těmi prohlídkami v předmětných bytech nebyl, ani potom. Ani dne 31. 8. 2016, ani před tím, ani potom v onom domě ani v Praze nebyl. Věděl, že je na něj vydán příkaz k zadržení, nepamatuje si však, jestli to bylo před těmi prohlídkami nebo až poté. Dne 4. 9. 2016 byl policií zadržen v Mostě. Z trvalému pobytu se odhlásil koncem roku 2013, bylo to na jeho vlastní žádost a v době prohlídek se v ČR nezdržoval.

Z účastnických výpovědí bylo zjištěno :

Justýna F. si obě domovní prohlídky nepřála. Při první prohlídce byli přítomní 4 policisté, 2 z nich byli uniformovaní a 2 v civilu. V předmětném bytě bydlela, neboť studuje v Brně. Bydlela tam s osobou, která má nájemní smlouvu, další osoby byli na smlouvě napsány s oprávněním v bytě bydlet. Dveře do bytu někdo otevřel, ne ona, policisté vešli dovnitř, říkali, že nemají povolení, ale že se jdou jenom podívat. Vešli do pokojů, byli i na toaletě, prošli celým bytem. Pak uniformovaní odešli a civilisté tam ještě zůstali a vyptávali se šesti přítomných tam bydlících, zda znají osobu pana B., který tam však nebydlel. Cítila se zmateně, nevěděla, zda na to policisté mají právo. U druhé prohlídky je nechtěla dovnitř pustit, vracela se zrovna z nákupu, nicméně jim ukázala nájemní smlouvu. Policisté říkali, že chtějí kontaktovat správce, nicméně pak řekli, že povolení k vstupu nepotřebují, že oni jenom někoho hledají, a pochopila z celé situace, že i kdyby je nepustila dovnitř, tak si sjednají ten vstup i navzdory odporu z její strany. Celé to vnímala jako narušení soukromí. I nyní, když vidí policii poblíž svého bydliště, uvažuje zda jdou k ní, když někdo zazvoní, je v pozoru. Byt je velký, jsou to 3 místnosti, chodba, kuchyň, špajz, WC, koupelna a kumbál za kuchyní. V době předcházející prohlídkám, s ní bydleli i Filip K., Lukáš K. a Michaela K.. První prohlídka netrvala nějak dlouho, ta druhá trvala dlouho. Dohadovali se před bytem s ní, než přistoupili k prohlídce. Ptali se jí, jestli tam bydlí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

chtěli občanské průkazy. Na hledanou osobu konkrétně se neptali, jen, že je tam musí vpustit, neboť někoho hledají a že mají na to právo. Prohlíželi si byt, ona chodila s nimi, otevírala dveře jednotlivých pokojů, chtěli vidět i skříň, tak je otevírala. Žádný doklad od nich nežádali, jenom si napsali jejich čísla, pak to řešil právník.

Filip B k prohlídce na pražském bytě uvedl, že tam žije již sedm a půl roku, má na byt nájemní smlouvu. Bydlí jich tam víc, spolu s ním tam v té době bydlely 3 osoby, nicméně u té prohlídky doma nebyli. V té době tam bydlela i jeho přítelkyně Alexandra C -M byla rovněž přítomna při prohlídce. Měli spolu docela hezký večer, když zazvonil zvonek, byli tam 4 pánové v civilu, říkali, že jsou z kriminální policie a že hledají pana B, že se nachází v onom bytě. Alexandra pustila nahrávku, přece jen je cizí státní příslušník a viděla, o co se jedná, vnímala tu celou situaci. On policistům vysvětloval, že tam nikdo takový není, chtěl po nich povolení, oni říkali, že ho nepotřebují, ukazovali mu v zákoně to ustanovení § 83. On ale říkal, že se sám podívá na internetu, nechal tedy, (protože to oni chtěli) otevřené dveře, oni zůstali stát u dveří. Nakonec se na internetu na to ust. zákona nedíval, protože to vnímal tak, že kdyby se vzdálil, oni stejně tam vstoupí, proto trval na tom, že je nevpuští. Oni na to reagovali, že stejně vstoupí dovnitř, takže jim ve vstupu bránil vlastním tělem, zřejmě nedůrazně, neboť byli 4 a vůči němu si vstup vydobyli. Vstoupili do bytu, ta debata eskalovala, jeden z nich dal nohu do dveří, takže ten nátlak byl jak psychologický, tak fyzický, odstrčil jej a všichni vešli do bytu. V té době B v bytě nebydlel, ani před tím, ani potom, ta smlouva je psaná na žalobce. Trvali na tom, aby jim odhrnoval příkrývky, nebo otevíral dveře do pokojů nebo skříní. Chtěl po policistech, aby mu ukázali povolení, resp. doklady, oni na to, že chtějí vidět jeho doklady a rovněž i přítelkyniny doklady, začali vyhrožovat, že když to neudělají, tak si ji odvezou. Nakonec, to co chtěli, udělali. Ta jejich čísla pak získal a namluvil do záznamu. Vyslovil námitku, že takto se postupovat nesmí a oni na to, že oni to mohou. Resp. že by takto mohli vstupovat kamkoliv a oni potvrdili, že skutečně mohou vstoupit kamkoliv. Měli s přítelkyní takto narušený večer, on byl v šoku, bál se dlouho, že se ta situace může zopakovat, že se to vůbec může stát, trpěl nespavostí. Jeho vztah s přítelkyní Alexandrou je tak ukončen, postupně sem přestala jezdit, nejedí sem už vůbec a nejsou již v partnerském vztahu. Bral vážně, když mu řekli, že mohou vstoupit kdykoli kamkoliv, mohlo to vyznít jako výhrůžka, byl překvapen, že to vůbec může být zákonné. Byl to značný zásah do soukromí, on měl tam rande, když do ložnice k němu vstoupili policisté. Od té doby trpí značnou nespavostí, tedy ta situace ho ovlivnila. Ta prohlídka samotná netrvala nějak dlouho, snad několik minut, bylo tam ještě slovní dohadování.

Alexandra C -M: uvedla, že to byl duben 2016, dobrá atmosféra, byla u svého přítele Filipa u něho doma, kde měli rande. Byl to romantický večer, když někdo zazvonil. Byt je ve čtvrtém patře. Většinou pokud někdo zazvonil, bylo to z ulice, nicméně tentokrát to byl zvonek u dveří bytu. Filip se upravil a šel otevřít, ona šla za ním. Chodba je úzká, takže neviděla, kdo stojí ve dveřích, stála v předsíni, dostala strach, neboť slyšela hluboké hlasy a nepřátelský tón. V tu chvíli začala nahrávat na mobilní telefon, nevěděla totiž, co nastane, jak se ty lidi budou chovat, pochopila pak, že to byla policie, asi to zaslechla z nějakého českého slova a tak to pochopila. Neměli povolení a v tom se dohadovali s Filipem, oni se protlačili dovnitř, Filip před nimi couval se zdviženýma rukama, ona zůstala dále stát na místě a vnímala, jakoby skočili do bytu. Najednou byli uvnitř, řekli pouze dobrý den, chodili po bytě, připadala si, jako by ona něco spáchala s Filipem. Po bytě se pohybovali rychle, neptali se, zda mohou vstoupit, do jednotlivých místností, měla pocit, že mohou dělat, co chtějí a zabírali tak hodně prostoru. Nikdo je nedoprovázel. Jen ona následovala jednoho z policistů, který šel do Filipovi ložnice. Bylo to z její vůle. Policista se tam rozhlížel po místnosti, s ničím však nemanipuloval. Připadalo jí to, jako strašně dlouhá doba. Nebylo to tak, že by převrátili všechno vzhůru nohama, nicméně se bála, že k tomu dojde. Když pak poslouchala ten záznam, byl dlouhý pouze dvě minuty, takže to dlouho nebylo. Policisté byli čtyři, chodili po bytě, pak byt opustili. Ještě předtím však Filip chtěl, aby se identifikovali a oni reagovali tak, aby se identifikoval on, takže odcházel pro nějaký doklad;

(poznámka soudu - hovoří účastnice řízení přes slzy) něco jí policisté říkali, ona je ale nepochopila co chtějí, pak jí Filip překládal, že chtějí i její průkaz totožnosti. Připadala si potupená, nerespektovaná, nechápala, proč chtějí doklad totožnosti, bylo to pro ní nepříjemné, že chtěli i její doklad totožnosti. Připadalo jí to divné, bála se, jak naloží s údaji, co s nimi udělají, že bude uvedena v nějakém rejstříku. Oni neuměli anglicky, a když se vrátil Filip, tak jí to překládal, tudíž i on byl pod tlakem a říkal jí, aby přestala klást odpor, aby jim ten průkaz totožnosti dala, ona to tedy udělala, neboť jsem se bála, co by nastalo, kdyby to neudělala. Pochopila, že by musela jít s nimi. Poté policisté odešli, zůstali z toho s Filipem silně rozrušeni, byli nervózní a promítala, co by se asi stalo, kdyby Filip neotevřel. V tom bytě v té době bydlela. Pokud ví, Lukáš B v uvedeném bytě v tu dobu ani nikdy jindy předtím nebydlel. V tu dobu byla v Praze, ale pracovala částečně ve Švédsku, nicméně plánovala se tady zdržovat, avšak po tomto incidentu byla smutná, neklidná, necítila se bezpečně, čím dál víc zřídka jezdila do Čech, ovlivnilo to i jejich vztah s Filipem. Ne že by vztah kvůli tomu skončil, ale ho určitě ovlivnilo. Od té doby, když slyší zvonek u dveří, si na tu situaci vzpomene a je to pro ní nepříjemné se zamýšlet nad tím, proč se jí prudce zvýší puls. Připadá si potupená, jako by něco litovala, ale neví, co bych mohla udělat jinak, než co udělala. Připadala si méněcenná, že takto s člověkem zacházejí, jak chtějí. Prožívala stres z obavy, že u soudu se s těmi policisty bude muset znovu setkat. Všimla si jednoho z policistů, kteří byli v té době v bytě, i v jedné síni. Vnímala tu domovní prohlídku jako zásah do svého soukromí. Neposkytla žádný souhlas se vstupem policistů do bytu a provedení domovní prohlídky, neukázali jí žádné povolení ke vstupu do bytu. Policisté nebyli v uniformě, bylo to velmi nepříjemné a matoucí. Pokud jde o policejní průkazy, jí je neukázali, ale Filip je přiměl, aby je ukázali jemu a došlo k tomu poté, co vyšli z bytu. Policisté jí nic neřekli ani v angličtině, ani švédštině, byla tedy odkázána na to, co jí přeloží pan Filip B. Zda někdy ten byt navštívil Lukáš B, tak ona se s ním setkala, ale nevzpomíná si, u koho to bylo.

Lukáš K v inkriminovaném čase v bytě v Brně ještě spal, slyšel zvonek a hlasy z předsíně, poté zaklepání na dveře v pokoji. Měl zato, že je to někdo ze spolubydlících, řekl „dále“, načež vstoupil dovnitř cizí muž, fousatý, v černých brýlích a chodil po pokoji. Nic neřekl, že by byl od policie, žádný doklad neukázal, ani odznak, řekl pouze, že se jenom podívá. Prohlídl si tedy pokoj a odešel. V pokoji nebyla ani žádná skříň k otevření, takže nic neotevíral. Nikoho v uniformě neviděl, až spolubydlící mu řekli, že to byli lidi od policie, že byli dva v uniformě a dva v civilu. Byl z toho rozhořčen, že je to vůbec možné a legální. K vstupu do bytu jim souhlas nedal. V době prohlídky bydlel v uvedeném bytě. Nepamatuje si, zda tam bydlel v té době pan B, nepamatuje si, že by tam vůbec bydlel pan B. Nechápal, že vůbec k takovému něčemu mohlo dojít; po měsíci se z toho bytu odstěhoval. Rozhodně to vnímal, jako zásah do svého soukromí. I dnes, přestože bydlí jinde, když vidí majáčky, tak zpozorní a jde se podívat, jestli mu tam zase někdo nevlítne. Připouští, že ta obava není racionální, nicméně tak činí. Připustil, že v onom bytě někdy na návštěvě mohl pan B být, ne ale, že by tam pobýval, nebo bydlel, možná se tam ukázal. Bylo to mnohem dřív, než došlo k té prohlídce. Pokud by to bylo měsíc před prohlídkou, to by si pamatoval, takže mohlo to být asi rok, před tou událostí.

Michaela K potvrdila, že prohlídka proběhla začátkem dubna roku 2016. Bylo to brzy ráno, zazvonil zvonek, myslela, že je to pošťák, pak zazvonil podruhé, tak se oblékla. Mezi tím jí řekl Filip K, že viděl z okna, že dole stojí policejní auto. Šla tedy ke dveřím, oni se už u dveří bavili, byli tam 2 muži v civilu a 2 uniformovaní policisté. Zaslechla, že chtějí do bytu, že hledají Lukáše B. Řekla jim, že musejí mít nějaké povolení, ale oni na to odvětili, že to nepotřebují, odkazovali na nějaký paragraf a že mají důvodné podezření k tomu, aby se do bytu podívali, aby do něj vstoupili a prošli si ho. Přišla tam v ten moment i Justýna. Jeden z těch mužů byl opřený o dveře, následně vešli dovnitř, procházeli všechny pokoje, dokonce si otevírali i dveře sami. Ty v civilu pak propustili ty dva uniformované policisty a všichni pak stáli na chodbě. Policisté jim neukázali žádné průkazy. Nevybavuje si, zda vůbec ty průkazy po nich požadovali. Ptali se, kdy Lukáše B viděli naposledy. Odmítli jim to říct, že to není výslech. Načež oni reagovali při

odchodu tak, že když nechtějí k tomu nic říct, že se určitě brzy vrátí. Celá ta prohlídka trvala 10 až 15 minut. Policisty do bytu rozhodně nepozvala. Chtěla naopak po nich povolení, nechtěla je do bytu vpustit. B v té době tam vůbec nebydlel, ani se v tom bytě nezdržoval. Těsně předtím než zazvonili, spala, resp. zvonek jí vzbudil, bylo to brzy ráno. Prohlídku vnímala jako nepříjemnou záležitost. Cítila, že se děje něco, co se dít nemá. Oni neměli povolení a vnímala, že to povolení by měli mít. Nechápala, že jen tak mohli si dovolit vstoupit do bytu. V té době někteří ještě spali, třeba K nebo G. Celé se to událo velice rychle a ona se naopak cítila zodpovědná i za ně, že mohla více trvat na tom a bránit tomu, aby do bytu vstoupili. Nicméně policisté reagovali tak, že to stejně udělají. Vnímala to velmi nepříjemně, když na odchodu říkali, že se vrátí. Připadala si v té situaci, že se v bytě necítí bezpečně. Měsíc poté se odstěhovala a pak se dozvěděla, že v létě se ta situace znovu zopakovala, že tam znovu byli a byt procházeli. S tou prohlídkou nesouhlasila. Nerozuměla tomu, co se děje. V té době tam bydlela, nájemní smlouva byla i na ní. Dlouho se jí stávalo ještě po té události, že po zazvonění se jí sevřel žaludek. Lukáše B zná, ví, kdo to je. Mohlo dojít k tomu, že se s ním v tom bytě setkala, nevybavuje si to však přesně, resp. kde k tomu došlo.

Filip K uvedl, že pokud jde o první prohlídku, byla začátkem dubna 2016, bylo 7 hodin ráno. Viděl po zazvonění, že jsou dole zaparkovaná dvě policejní auta. Po zazvonění tedy otevřel, byli tam 4 muži, dva v civilu dva v uniformě. Všechno se odehrávalo v rychlosti. Jeden z těch policistů mu před obličejem mával nějakou průkazkou, říkal, že vstoupí do bytu, že hledají Lukáše B. V tom momentě přišla i spolubydlící Michaela, to se hned cítil lépe, že na to není sám. Policisté tvrdili, že povolení, nepotřebují, jmenovali nějaký paragraf, na základě něhož to nepotřebují. Trvali na tom, že i v případě kdyby je nevpustili, vstoupí do bytu i navzdory jejich nesouhlasu. Tvzení v úředním záznamu, není pravdivé v tom, že je údajně do bytu vpustili dobrovolně; tak to nebylo. Oni si pak následně otevírali dveře do pokojů. Skříň v chodbě - chtěli vidět obsah skříně a požádali je, aby jim ty skříň otevřeli, tak to i udělali. V celém bytě nikoho nenašli. Pak požádali ti civilisté ty uniformované policisty, aby již odešli. Zůstali tam tedy v bytě v předsíni a chtěli po informace o Lukáši B. On se ohradil, zda je to výslech a pokud by výslechem měl být, tak že by je měli formálně předvolat. Jinak, že k věci vypovídat nebude. Policisté na to reagovali, že o výslech nejde, bavili se docela familiárně. Když odcházeli, zazněla od jednoho z policistů poznámka, že se s ohledem na to, že nic neřekli, ještě vrátí. Byl v nejistotě, jestli je to výhrůžka a vůbec co to znamená. Byt, kde probíhala prohlídka 6.4.2016 má pronajatý a žije tam. V té době tam Lukáš B nebydlel a nikdy, ani předtím tam nebydlel. V ten den tam rovněž nebyl a ani delší dobu před prohlídku se tam nezdržoval. Spal, když zazvonili. Když uvažoval, co by se stalo, kdyby je do bytu nevpustil, pochopil, že by vstoupili za každou cenu. Bylo to hodně nepříjemné. Cítil se stísněně, byl nervózní, cítil úzkost, napětí v něm zůstalo. Když třeba i dnes někdo zazvoní v nestandardním čase, znervózní. Cítí se nejistě. Nerozuměl vůbec tomu, proč tam vstoupili a zarazilo ho, že nepotřebovali k tomu povolení. S prohlídkou rozhodně nesouhlasil a nepozval je dovnitř. Jeho vztah s Lukášem B je přátelský, není si jist že by přespál v tom bytě. Jestli se zamýšlel, proč ho tam hledali, nenapadl ho žádný důvod. Pokud jde o druhou prohlídku, byl to konec téhož roku. Když přijížděl k domu, kde bydlí, viděl auta policie. Auto narychlo zaparkoval u kraje vozovky, vešel do domu a všiml si v přízemí několik policistů v taktických oblecích. Vnímá, že se ptají na něco nájemníků. Jeden se zeptal i jeho, zda má kontakt na majitele domu. Chtěl občanský průkaz, odmítl mu ho dát. On na to reagoval, že když mu nedá občanský průkaz tak mi neřekne, proč tam jsou. Dal mu nakonec ten kontakt na majitele domu a šel nahoru. Všiml si, že ti policisté, mu jsou v patách až do čtvrtého patra. Když odemykal byt, policista, který se ho ptal na majitele bytu, chtěl, aby se identifikoval. Říkal, že chce zjistit, zda se v tom bytě, někdo nelegálně nezdržuje a ptal se, zda může vstoupit, což on odmítl. Zabouchnul přitom dveře a zůstal stát s policistou na společné chodbě, o Lukáši B nepadla žádná zmínka. Rozhodl se, že mu ukáže nájemní smlouvu. Vešel dovnitř a vrátil se s nájemní smlouvou. Předložil jí policistovi a to bylo všechno. Šel tedy přeparkovat vozidlo a když se vracel, asi po 10 minutách viděl, jak policie odchází, a když přišel na byt, řekla mu Justýna, že v tom čase, co byl

pryč, policisté tam zase byli a opětovně si prohlédli celý byt a hledali Lukáše B . Pak mu nájemníci řekli, že chtěli identifikaci podle fotky nějakého člověka. Je přesvědčen, že Justýna F je tam dobrovolně nevpuštěla. V době, kdy probíhala druhá prohlídka, tam bydlel. Cítil se nepříjemně, už jenom to, že tam byli, bylo pro něj stresující. Při té druhé prohlídce vlastně vůbec nesdělili žádný důvod. Jeho soukromí bylo hodně narušené. Přítomnost policistů byla nepříjemná. Umocnilo to pocit ohrožení a narušení soukromí. Ta druhá prohlídka nepříjemný pocit z první prohlídky jen umocnila.

Ze **Smlouvy o nájmu** mezi společností a Filipem K , ze dne 12. 8. 2013 se podává přenechání ze strany pronajímatele nájemci bytové jednotky č. v NP v domě v Brně, na ulici , stojící na parcele, parcelního čísla , zastavěná plocha nádvoří o výměře , bytu sestávajícího ze čtyř pokojů, kuchyně, před síně, koupelny a toalety a spíže, nájem sjednán na dobu určitou a to ode dne 1. 9. 2013, do 31. 8. 2014. Z **protokolu o předání bytové jednotky** ze dne 30. 8. 2013 (na čl. 95) se podává faktické předání bytu, když nájem byl prodlužován dle článku 6, této smlouvy, z něhož se podává, že uplynutím sjednané doby nájmu, se nájem podle této smlouvy automaticky obnovuje a to vždy o 12 kalendářních měsíců, pokud pronajímatel, nebo nájemce, alespoň 2 měsíce před uplynutím sjednané doby nájmu, neoznámí písemně nájemci, že o obnovení nájmu nemá zájem.

Ze **Smlouvy o nájmu bytu** ze dne 1. 11. 2013, mezi MUDr. Michalem T , Ing. Jiřím T a Filipem B a Danielem F , k bytu jednotka č. , v budově č. p. č. orientační , na adrese se podává nájemní vztah těchto osob k předmětnému bytu. Doba nájmu na dobu určitou od 1. 11. 2013 do 31. 10. 2014. Z článku IV. bod 3, plyne, že v případě, že nájemce, či pronajímatel nedá písemnou výpověď 3 měsíce před skončením nájmu, bude tato smlouva automaticky prodloužena o dalších 12 měsíců.

Žalobci poté si na postup policistů v inkriminovaných dnech stěžovali, jak plyne ze **stížnosti** na postup příslušníků Policie České republiky, podána zástupcem žalobců, Krajskému ředitelství Policie Jihomoravského kraje, datovaná dne 8. 6. 2016, dále stížnosti Krajskému ředitelství Policie hlavního města Prahy č.l. 16, ve věci stěžovatelů Filipa B a Alexandry C - M z 27. 5. 2016, též z **reakce** - podání státního zástupce, Okresního státního zastupitelství v Mostě ze 14. 7. 2016, adresované zástupci žalobců (čl. 19), dopisu státního zástupce, Okresního státního zastupitelství v Mostě z 19. 8. 2016, adresovaný zástupci žalobců, na čl. 21, když postup policistů nebyl shledán nestandardním.

Z **Evropského zatýkácího rozkazu** (č.l. 127) soud zjistil, že byl vydán na Lukáše B dne 12.7.2016 Okresním soudem v Mostě, a to po vydání příkazu k zadržení Okresního soudu v Mostě z 10.5.2016 č.j. 26 Nt 3502/16-3, v němž je pak uvedeno, že usnesení o zahájení trestního stíhání pro zločin založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, odst 2 písm a) tr.zákoníku a zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), f) tr. zákoníku ze dne 29.4.2016 nelze Lukáši B doručit, neboť má v ČR ukončen pobyt, přičemž pokračuje v trestné činnosti a je u něj dán důvod vazby dle § 67 písm. a), b), c) tr. řádu.

Z **úředního záznamu** č.j. UOOZ-1527/TČ-2015-290050 vydaného PČR ÚOOZ SKPV odbor terorizmu a extremismu z 6.4.2016 se podává, že na základě operativně pátrací činnosti v okolí adresy byl zjištěn v minulosti kontakt osoby Lukáš B s osobami v domě bydlícími a tato informace měla význam v spatření této osoby policisty dne 5.4.2016 kolem 20.00 hod. jak vchází do domu a jeho zadržení nebylo možné dokončit, neboť zmizel v uzamčeném domě.

Z dalšího **úředního záznamu** (č.l. 151) č.j. UOOZ-1527/TČ-2015-290050 vydaného PČR ÚOOZ SKPV odbor terorizmu a extremismu z 6.4.2016 se podává, že dne 5.4.2016 bylo na základě důvodného podezření, že se v bytě nachází hledaná osoba Lukáš B provedeno místní pátrání a byl proveden oprávněný vstup do obydlí podle § 83c odst. 1 a 2

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

tr.ř. za přítomnosti Filipa B a Alexandry C – M, kde nebyly provedeny jiné úkony než takové, které slouží k zadržení osoby, která však v bytě nebyla nalezena. V záznamu je dále uvedeno, že na Lukáše B byl dne 30.7.2015 vydán státní zástupkyní OSZ Most souhlas se zadržením Lukáše B dle § 76 odst. 1 tr.ř. pod 2 ZN 1264/2014 a dne 19.11. 2015 příkaz k zadržení dle § 76a tr.řádu Obvodním soudem pro Prahu 6 pod 1 Nt 10412/2015. Na základě stejných zjištění byl proveden úkon dne 6.4.2016 v 6,15 hod. v bytě v Brně, jak plyne z úředního záznamu stejného policejního orgánu pod sp.zn. UOOZ-1527/TC-2015-290050 z 6.4.2016, za přítomnosti osoby Filip K a Michaela K, též Lukáš K a Justýna F.

Událost z 5.4.2016 je zachycena ve **zvukovém záznamu**, jímž soud provedl důkaz poslechem a z něhož se podává, že osoby v bytě se nacházející v době úředního výkonu policejního orgánu, slovně bránily tomuto postupu, nicméně i přesto k úkonu došlo.

Skutkovým závěrem soudu je, že dne 5. dubna 2016 kolem 20:30 hod. provedli příslušníci Policie České republiky prohlídku v bytě žalobců a) a b) na adrese Praha 2, a následujícího dne 6.4.2016 kolem 7.30 hod. v bytě žalobců č. 3-6 na adrese Brno, , a pak dne 31.8.2016, opět na adrese , za existence důvodného podezření, že se v bytech zdržuje hledaná osoba, Lukáš B, narozený 1. 3. 1982. Žalobci se cítí být poškozeni postupem, kdy se vstupem policistů do bytů nesouhlasili, a o němž tvrdí, že nemá oporu v zákoně, když postup o nějž policejní orgán opírá zákonnost realizace dle § 83c odst. 2 tr. řádu je nepřípustný a došlo tak k porušení domovní svobody na jejich straně. Požadují tak nemajetkovou újmu – každý 100 000 Kč a Justýna F a Filip K navíc za událost z 31.8.2016 každý 150 000 Kč.

Podle ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem v platném znění, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci, podle § 2 se odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit, přičemž podle § 5 téhož zákona stát odpovídá za podmínek stanovených v citovaném zákoně za škodu, která byla způsobena buď rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem. Podle § 31 a) citovaného zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, ke složitosti řízení k jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, k postupu orgánů veřejné moci a k významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle § 83 c odst. 1 tr. řádu, policejní orgán může vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup tam je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob nebo pro ochranu jiných práv a svobod nebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku.

Podle odst. 2 policejní orgán dále může na místa uvedená v odstavci 1 vstoupit v případě, že se v nich nachází osoba,

- a) na kterou byl vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody nebo do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- b) kterou je třeba předvést pro účely trestního řízení, nebo
- c) kterou je třeba zadržet.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

Podle odst. 3, po vstupu na místa shora uvedená nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které slouží k odstranění naléhavého nebezpečí nebo k předvedení osoby.

Soud činí ve věci ten právní závěr, že ustanovení § 83 c tr. řádu bylo v obdobném znění, jak je tomu dnes, implantováno do právního řádu (trestního řádu) české legislativy zákonem č. 558/1991 Sb. kterým se mění a doplňuje trestní řád a zákon o ochraně státního tajemství. Je nutno zdůraznit, že z provedených úkonů událostí a i z výsledku účastníků lze uzavřít, že ve všech 3 případech se nejednalo o domovní prohlídku ve vlastním slova smyslu. Příslušníci policie procházeli dotčené prostory a prohledali prostory bytů pouze vizuálně, aniž by prohledávali osobní věci v bytech bydlících osob. To, že nahlíželi do skříní, pak opět jen vizuálně, aniž by se věcí osob v bytech bydlících jakkoli dotýkali, či je prohledávali. Nešlo tedy o domovní prohlídku ve smyslu ust. 82 tr.řádu, přičemž byly zachovány postupy, kdy byly provedeny pouze úkony vedoucí k zadržení, či předvedení hledané osoby Lukáše B . Uvedený postup tak byl možný a je přípustný, neboť věc nesnesla odkladu a vstup do obydlí byl nezbytný z titulu závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku (hledaná osoba, vůči níž byl vydán soudní příkaz k zadržení). V uvedeném případě se tak nevyžaduje žádné předchozí rozhodnutí, příkaz či souhlas se vstupem do bytu a byly tak splněny podmínky vstupu policejního orgánu do obydlí, neboť zde bylo **důvodné podezření, že se v něm nachází osoba, kterou je třeba předvést pro účely trestního řízení** (písm. b odst. 2 § 83c), nebo kterou je třeba zadržet (písm.c). Nakonec, kontakt s hledanou osobou potvrzují i sami žalobci Michaela K , Lukáš K . Uvedenou osobu měli orgány činné v trestním řízení v realizaci pro zločin vydírání a též zločin založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka. System institutu § 83c odst. 2 tr. řádu je vypátrat a předvést, zadržet nebo zatknout osobu ukrytou v uzavřeném obydlí. Uvedený postup je legitimizovaný tím, že činnost Lukáše B byla prověřována policejními orgány, když na něj byl dne 30.7.2015 vydán státní zástupkyní OSZ Most souhlas se zadržením dle § 76 odst. 1 tr.ř. pod 2 ZN 1264/2014 a dne 19.11. 2015 příkaz k zadržení dle § 76a tr.řádu Obvodním soudem pro Prahu 6 pod 1 Nt 10412/2015. Tato opatření pak měla význam ve vztahu k následně vydanému Evropskému zatýkácímu rozkazu dne 12.7.2016 Okresním soudem v Mostě, a to po vydání příkazu k zadržení Okresního soudu v Mostě z 10.5.2016 č.j. 26 Nt 3502/16-3. Důvodné podezření s výskytem osoby hledané v bytech, kde se uskutečnila prohlídka obydlí bylo dáno a měli-li policisté indicie vyplývající z delší dobu trvající pátrací činnosti ve vztahu k Lukáši B (že se tento v daných bytech nachází), nelze jim vytýkat překročení limitů daných ustanovením § 83 c) odst. 2 tr. řádu. Žádná vyšší míra podezření, hraničící s naprostou jistotou, jak to vidí žalobci, potřebná není. Z uvedených důvodů nebyla shledána existence odpovědnostního titulu a žaloba byla proto jako nedůvodná, zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když podle zásady úspěchu ve sporu soud úspěšné žalované dle vyhl.č. 177/1996 Sb. a vyhl.č. 254/2015 Sb. přiznal náhradu nákladů řízení, a to 5 režijních paušálů po 300 Kč (vyjádření k žalobě, účast u jednání soudu 11.10.2017, 7.12.2017, 14.2.2018 a závěrečné shrnutí) ; celkem částku 1 500 Kč.

Žalobci jsou povinni rukou společnou a nerozdílnou zaplatit státu, ČR – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 částku 700 Kč, když stát vynaložil na náklady překladu ze švédštiny do českého jazyka u výsledku žalobkyně Alexandry C -M tlumočnicku Mgr. Lindě Kaprové částku 700 Kč, proto žalobci, jako neúspěšní ve sporu jsou povinni tento vynaložený náklad státu reparovat (§ 148 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Praha 22. března 2018

JUDr. Otília Hrehová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.